

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 74 (39/00) - 001121

arbetarmakt.com

Innehåll

- Elfenbenskusten på bråddjupt vatten
- Ny LO-rapport visar på ökande inkomstklyftor
- Solidaritet med Benny Karlsson
- Palestina: Rättvisepartiet Socialisterna kritiserar Arbetarmakt
- Protestera mot EU:s toppmöte i Nice 6-7 december
- Nytt nummer av Arbetarmakt
- Stöd Praginsamlingen

Elfenbenskusten på bråddjupt vatten

Precis som i Serbien tvingades diktator General Robert Guei kasta in handduken efter massprotester till följd av sina försök att manipulera valresultatet. Och precis som i Serbien visade sig snabbt begränsningarna hos den spontana massrevolten - med tragiska konsekvenser.

Gui hann knappt försvinna från scenen förrän de två största oppositionspartierna inledde en frän kamp om makten., en kamp som snabbt fick karaktär av etniska motsättningar och hotar att slunga ut landet i inbördeskrig mellan muslimerna i norr, där Alassane Dramane Quattara och hans RPR har sitt starkaste stöd, och de huvudsakligen kristna områdena i som i stor utsträckning backar upp Laurent Gbagbos FPI.

Gbagbo gör anspråk på att ha vunnit valet. Men hans kritiker ifrågasätter valets legitimitet - bara fem av 19 kandidater tilläts ställa upp. Merparten av de övriga kandidaterna, inklusive Quattara, uteslöts från att delta till följd av nya lagar som ifrågasatte deras nationalitet.

Henri Bedie, (ledare för PDCI som styrt landet i mer än 30 år) som avsattes av General Gui för ett år sedan, var den förste att resa frågan om Quattaras medborgarskap. Den senare var nämligen hans viktigaste politiska rival. Bedie införde en paragraf i landets konstitution som fastslog att man bara kunde bli vald till president om båda ens föräldrar var födda i Elfenbenskusten - vilket inte Quattaras föräldrar var.

Genom att fästa strålkastarljuset på ättlingar till invandrare och på det stora antalet invandrare (i huvudsak från grannlandet Burkina Faso) som svarat för tillgången på billig arbetskraft, hoppades Bedie underblåsa etniska spänningar i förhoppning om att rida ut den storm som hotade hans regim. Precis som många andra halvkolonier har Elfenbenskusten upplevt de fulla effekterna av globaliseringen. Bl a utsattes kakao- och kaffepriserna direkt för prissvängningarna på världsmarknaden - vilket hade en förödande effekt på miljoner bönders tillvaro. När lönerna inte längre utbetalades till statstjänstemännen under förra året svepte en våg av strejker över landet. Det var mot denna bakgrund som den etniska dimensionen började att anta explosiv form, och detta trots att mer än 60 etniska grupper levte tillsammans sedan självständigheten. Trots sin påstådda socialistiska inställning har FPI anpassat sig till den alltmer främlingsfientliga atmosfären i landet.

Resultatet ser vi idag i form av nedbrända moskéer och kyrkor och mord på unga män. Elfenbenskusten är på väg ut på bräddjupt vatten.

Ny LO-rapport visar på ökande inkomstklyftor

Sverige är det land i Europa där inkomstklyftorna ökar snabbast. Det visar en ny LO-rapport gjord av Sven Nelander. Med hjälp av Statiska Centralbyråns statistik har han studerat hur hushållens inkomster förändrats under de senaste tjugo åren.

Enligt Nelanders undersökning ökade inkomstspridningen med 12 procent under 80-talet och under 90-talet med ytterligare 15 procent. Om denna utveckling fortsätter i samma riktning kommer Sverige om ett tiotal år att ha förvandlats till det mest ojämlika landet i Europa.

Undersökningen visar också att barnfamiljer av alla kategorier tillhörde 90-talets förlorare. För ingen annan grupp har ersättningar och förmåner försämrats så kraftigt och godtyckligt.

Ensamstående med barn har drabbats allra hårdast. Var femte arbetarfamilj inom denna grupp lever under socialbidragsnormen.

Föga förvånande har de som redan har fått betydligt mer. De allra högst avlönades inkomst var 1980 sju gånger högre än genomsnittsinkomsttagarens. Idag är deras inkomst ungefär 24 gånger större, eller dryga sex miljoner per år.

Solidaritet med Benny Karlsson

Fusk med övertid, korruption och jäv. Det var de anklagelser med vilka styrelseordförande Jan Bernander för pappersbruket Klippan AB i Lessebro, avskedade Benny Karlsson, fackordförande för Pappers avdelning 94. Benny Karlsson har inte bara kategoriskt förkastat anklagelserna. Hans arbetskamrater, Pappers och en rad andra fackliga organisationer har protesterat mot avskedandet av Benny Karlsson.

Bakom Bernanders maktfullkomliga agerande ligger sannolikt det faktum att Benny Karlsson vid flera tillfällen opponerat sig mot Bernanders agerande. Efter förhandlingar mellan facket och företaget gick företaget med på att Benny Karlsson får jobba kvar till den 12 december, då lokala förhandlingar skulle inledas. Nu kommer istället en central förhandling att genomföras mellan Pappers och Skogsindustrierna, arbetsgivarnas organisation.

Uppmana ditt fack att visa sin solidaritet med Benny Karlsson. Skicka solidaritetsuttalanden till Pappers avdelning 94 i Lessebo. Fax: 0478/310 85, e-mail pappers.avd94@swipnet.se

Palestina: Rättvisepartiet Socialisterna kritiserar Arbetarmakt

I senaste numret av Rättvisepartiets tidning Offensiv (nr 423/16.11.00) försöker organisationens ordförande Per-Åke Westerlund ta ett kritiskt grepp på vänsterns inställning till den palestinska intifadan och de övergripande frågor den reser. Även Arbetarmakt får en släng av slev:

"Den betydligt mindre grupperingen Arbetarmakt har förstått att fredsprocessen inte går att återuppta, och förespråkar folkliga kommittéer för den palestinska kampen. Men inte heller Arbetarmakt ser de judiska arbetarna i Israel som en faktor i kampen. Istället vänder sig Arbetarmakt till 'arabstaterna' med ett krav på stöd till det palestinska upproret. Arabstaterna uppmanas skära av oljeleveranser och förse palestinierna med vapen och frivilliga.

Men det finns ingen militär lösning på denna konflikt, speciellt inte om ett krig ska drivas av reaktionära regimer som de i Saudiarabien eller Irak. Hur Arbetarmakt tänker sig att denna krigsuppmaning ska förenas med kamp för en 'socialistisk federation' är minst sagt oklart. I denna federation ska inte ett socialistiskt Israel ingå. Arbetarmakt är emot både dagens Israel och ett socialistiskt Israel, vilket är en nyckelfråga för att vinna även den judiska arbetarklassen för en verklig lösning."

Så långt Westerlund. Och nog låter det lite underligt. Men röran står Westerlund för inte vi. Låt oss titta närmare på det han säger.

1. Arbetarmakt ser inte "de judiska arbetarna i Israel som en faktor i kampen"

Tvärtom hävdar vi uttryckligen: "När väl palestinierna vaknar upp till ett nytt klassmedvetande måste de också försöka vinna allierade bland progressiva krafter inom den israeliska arbetarklassen och intelligentian. De måste klargöra att deras syfte inte är att förvisa judiska arbetare, jordbrukare och professionella yrkesgrupper från Israel, utan att skapa ett ickerreligiöst arbetarnas Palestina, där muslimer, judar, kristna, druser och ateister har samma rättigheter.

De israeliska arbetarna lider också av ökande kapitalistisk exploatering och många är missnöjda med de privilegier som getts Ashkenazis (västerländska judar ö.a.). Palestinska arbetare och fattigbönder borde gå samman med de israeliska arbetarna för att kämpa mot imperialism och arbetsköparna. På detta sätt skulle den sionistiska alliansen mellan alla klasser kunna brytas upp och sionismens väpnade styrkor delvis undergrävas inifrån."

Citatet är hämtat från FRKI:s resolution om intifadan. Resolutionen publicerades i nyhetsbrev 71 och sammanfattar vårt förhållningssätt till den senaste händelseutvecklingen.

2. Arbetarmakt vänder sig till arabstaterna med "krav på stöd till det palestinska upproret.

Arabstaterna uppmanas skära av oljeleveranser och förse palestinierna med vapen och frivilliga. Men det finns ingen militär lösning på denna konflikt, speciellt inte om ett krig ska drivas av reaktionära regimer som de i Saudiarabien eller Irak."

I själva verket rycker Westerlund loss ett krav ur sitt sammanhang. I slutet av den ovan citerade resolutionen sammanfattar vi de uppgifter och krav vi anser som angelägna för att föra palestiniernas kamp till framgång och det är lätt att se att det handlar om mer än att kräva vapen och frivilliga från arabregimerna:

"-De palestinska massorna på Västbanken, Gaza och Jordanien har en chans att kasta tillbaka den sionistiska offensiven. En omedelbar och tidsmässigt obegränsad generalstrejk i hela området; stängande av alla studentföreläsningar och affärer, massdemonstrationer och bejakande av intifadan.

-För ett villkorslöst och omedelbart slut på den militära ockupationen av alla de ockuperade områdena. Driv tillbaka de sionistiska bosättarna - frontsoldater för den sionistiska expansionen - till Israel; det kan inte bli något självbestämmande för palestinierna så länge bosättarna befinner sig där mot det palestinska folkets vilja. Öppna gränserna mellan Västbanken och Israel, avskaffa alla restriktioner för förflyttningar. Omedelbart frisläppande av alla politiska fångar och ett slut på all repressiv och diskriminerande lagstiftning.

-Förkasta Oslo-avtalet och Wye-överenskommelsen. Inget återvändande till "fredsprocessen". Inget vapenstillestånd. Nej till erkännandet av staten Israels rätt att förtrycka en miljon av sin befolkning. För alla palestiniers rätt att återvända till sina hem och sin egendom. Ner med den sionistiska rasistiska lagen om återvändande.

-Det omedelbara skapandet av folkliga läger, by- och arbetsplatskommittéer för motstånd mot ockupationen. Bygg en massomfattande försvarsmilis. Ställ tenzim under kontroll av läger och stadskommittéer och inte under PNA:s och Fatahs kontroll. För en revolutionär konstituerande församling för att diskutera vad slags stat och regering de palestinska massorna behöver.

-Vapen att ersätta stenarna med! Bredda intifadan till en kamp mot alla aspekter av nationellt förtryck och superexploatering. PNA måste avbryta alla kontakter och samröre med IDF.

-Omedelbara fria val till alla PLO:s organ; återkalla och ersätt de förrädare som förhandlade fram, undertecknade och röstade för avtalet! Bryt upp PLO:s klassamarbetsallians; för ett de palestinska arbetarnas parti baserat på fackföreningarna. Bygg ett revolutionärt förtruppssparti bland de palestinska och det israelisk-judiska proletariaten, förbundet till förstörelsen av den sionistiska staten och skapandet av en icke-religiös binationell arbetarstat i Palestina.

-För ovillkorligt och omedelbart stöd av de omgivande arabstaterna för intifadan! För anti-stridsvagns och anti-helikopter-utrustning nu. Stoppa alla oljeleveranser till Israel och USA. Bryt alla diplomatiska och handelsförbindelser med Israel. För en arbetarbojkott av varor till och från Israel.

-I händelse av försök att iscensätta etnisk rensning från israelernas sida för att rensa fler områden från palestinier, kräver vi att alla arabstater att inte bara skär av oljeleveranserna till väst utan också skickar vapen, utrustning och frivilliga till de ockuperade områdena för att bistå palestinerna och befolkningen i Egypten och Syrien mobiliseras.

-Det arabiska toppmötet i Kairo har förrått palestinerna genom att välja att använda tomma ord istället för handlingar mot de sionistiska slaktarna. Över hela Mellanöstern måste massorna kämpa mot sina egna regeringars stöd för förräderiet mot palestinerna.

-För massdemonstrationer i Kairo, Beirut, Jordanien och Damaskus mot Israel och de arabiska härskarnas passivitet. Den enda lösningen på årtionden av förtryck och krig är den permanenta revolutionen, störtandet av regionens borgerliga regeringar och skapandet av en Mellanösterns socialistiska federation."

3. "Arbetarmakt är emot både dagens Israel och ett socialistiskt Israel, vilket är en nyckelfråga för att vinna även den judiska arbetarklassen för en verklig lösning."

Talet om att vi är emot såväl "dagens Israel och ett socialistiskt Israel" är en tvåhal formulering som ger intryck av att vi är likgiltiga för den judiska arbetarklassens framtid när det i själva verket är så att vi förespråkar en icke-religiös binationell arbetarstat - omfattande dagens Israel och de områden som idag lyder under PNA - och som självfallet därmed också omfattar såväl judar som palestinier och andra etniska grupper.

(Det är möjligt att Westerlund och Rättvisepartiet inbillar sig att de i perspektivet på en socialistisk "tvåstatslösning" hittat en formel som skall göra det lättare att komma på talefot med den judiska arbetarklassen. Men det räcker med att ställa frågan om vad ett socialistiskt Israel egentligen skall omfatta - eller för den delen ett socialistiskt Palestina - för att inse hur ihålig Rättvisepartiets formel är. Istället för att öppet säga till de judiska och palestinska arbetarna att den enda framkomliga lösningen är gemensam kamp för makten över hela det område de tillsammans bebor, är Rättvisepartiets formel inget annat än ett smitningsförsök.)

Kort sagt, antingen klarar inte Rättvisepartiets ordförande av att läsa innantill, eller också fuskar han med korten.

I det förra fallet borde det vara lätt avhjälpt med dagens pedagogiska metoder, i det senare kan man bara beklaga Rättvisepartiets medlemmar.

Om nu Westerlund känner sig orättvist behandlad är han välkommen att komma med en replik till nyhetsbrevet. Vi lovar att publicera hans replik - och, givetvis, vår egen kommentar.

Protestera mot EU:s toppmöte i Nice 6-7 december

I början av december håller EU toppmöte i Nice i Frankrike. Medlemsländernas ledare samlas för att bl a diskutera om EU-kommissionen skall få ökade möjligheter att köra över motspänstiga medlemmar i rad frågor.

Tiotusentals människor kommer att ta sig till Nice för att demonstrera mot toppmötet och lyfta fram viktiga krav. Europafacket (ETUC) har kallat till en demonstration den 6 december för att kräva att den negligerade sociala chartan skall inkluderas i EU-fördragen och för att ytterligare rättigheter skall tas med i denna. Attac och nätverket för Euromarscherna kommer att arrangera ett mot-toppmöte, samt en rad andra aktiviteter.

Tyvärr har SP/Internationalen tvingats inställa den buss de planerat att skicka till Nice till följd av för få anmälningar. Enligt vad de uppger finns det dock fortfarande platser kvar på den bussresa som danska Enhedslistan anordnar. För information och anmälan, kontakta Rune Lund: rune.esben@image.dk

Nytt nummer av Arbetarmakt

Som vi berättade i förra numret av nyhetsbrevet har ett ny Arbetarmakt har precis lämnat tryckeriet. Det är ett dubbelnummer som innehåller två temablock. Det första handlar om protesterna mot IMF i Prag. Vi publicerar en ögonvittnesrapport från Prag skriven av en av våra medlemmar och

diskuterar också erfarenheterna och lärdomarna av Pragprotesten.

Det andra blocket handlar om revolutionen i Serbien. Vi diskuterar vilken väg den serbiska arbetarklassen måste välja för att inte hamna i en återvändsgränd. I en längre bakgrundsartikel analyserar vi också orsakerna till Jugoslaviens sönderfall.

Numret tar också upp den palestinska intifadan och argumenterar för att den palestinska arbetarklassen måste bryta med PLO och lägga grunden till ett revolutionärt parti förmöget att lägga grunden till ett arbetarnas Palestina.

Arbetarmakts dubbelnummer kostar 20 kr (stödpris 30 kr) och kan beställas från arbetarmakt@arbetarmakt.com

Stöd Praginsamlingen

Nätverket Globalisering underifrån/kampanjen Krossa IMF håller på att samla in pengar för att täcka utgifterna för sitt deltagande i protesterna mot IMF i Prag i slutet av september.

Vi uppmanar nyhetsbrevets läsare att stödja insamlingen. Du kan själv skänka en summa och/eller föreslå din organisation att bidra! Tänk inte att du/ni inte har mycket att bidra med. Det behöver inte röra sig om stora summor, tillsammans kan många små summor bli mycket pengar.

Ditt/ert bidrag betalas in på pg 4315704-0, skriv "Krossa IMF".